

[Lykketoft]

Hvis vi gør det, tegner der sig, håber jeg og tror jeg med de tilkendegivelser, jeg har lyttet mig til i dag, en mulighed for at lave et virkelig stort skridt med et bredt flertal for at nedbringe den udgift, som er den største barriere for, at to, der har småbørn, også kan have et udbytte af, at begge er på arbejdsmarkedet, nemlig udgiften til at få børnene passet.

Derfor vil jeg til sidst gentage, at jeg aldrig har været gladere for den måde at få et forslag afvist på end den, jeg har oplevet i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er også sjældent, man hører hr. Lykketoft gå så seriøst og så grundigt og så velargumenteret ind i en debat og vende et nederlag til en sejr. Min kompliment! Jeg synes, det er flot gjort, og vi fik en god debat ud af det.

Jeg var desværre ikke 100 pct. opmærksom hele tiden, men jeg kunne høre, der var et eller andet om, at jeg ikke ønskede at sende denne sag ud til folkeafstemning. Jeg er helt sikker på, at hvis hr. Lykketoft fik 5 minutter i Eleva2ren med en flip-over, kunne hr. Lykketoft i løbet af ganske kort tid med ganske enkle kurver forklare hele Danmarks befolkning, at det ville være vanvittigt at indtægtsregulere børnechecken, og så ville jeg med sindsro sende det ud til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til hr. Lykketoft, som nu inddrog et lidt andet aspekt, nemlig finanslovaftalen, at vi er meget enige i, at de penge, der dér er afsat, skal gå til børnefamilierne.

Men vi var jo mange, som forud for sidste valg sagde, at børnechecken skal sættes op. Derfor vil vi altså lægge vægt på, som der også står i teksten, at en ganske stor del – de 400 mio. kr. ud af de 750 mio. kr. – også går til at sætte denne børnecheck op, som vi netop nu er enige om skal være uafhængig af husstandsindtægten, og som er så glimrende. Vi skal altså også yderligere sætte den op, når vi nu i fællesskab, 92,7 pct., synes, at den er så god og rigtig.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg må op og takke fru Elisabeth Arnold for

den enorme tillid til mine pædagogiske evner, som kom til udtryk for et øjeblik siden. Jeg tvivler nu på, at det ville kunne lade sig gøre på fem minutter, men jeg må nok konstatere, at det indslag, der har været nævnt om Eleva2ren, var et udtryk for, at der var en bagvedliggende redaktion af programmet, der absolut ikke ønskede en pædagogisk præsentation af denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om skattepligtige personers ret til skattefradrag for udgifter til sagkyndig bistand ved udfyldelse af selvangivelsen m.v.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 5/2 91).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Fremskridtspartiet har på ny fremsat beslutningsforslag om at indføre en ret for skattepligtige personer til at fratække udgifter til sagkyndig bistand ved udfyldelse af selvangivelsen m.v.

Jeg er meget enig i det overordnede mål med forslaget, nemlig at styrke borgernes retsstilling over for administrationen, men netop når det gælder selvangivelsen, mener jeg ikke, at udfyldelse af den giver borgerne de store vanskeligheder. Det er jo sådan, at studerende, lønmodtagere, pensionister og andre ikkeerhvervsdrivende i dag får tilsendt selvangivelsesforslag

[Skatteministeren]

fra skattemyndighederne. Selvangivelsesprocessen for denne store del af befolkningen består derfor blot i at kontrollere, at skattemyndighedernes tal er korrekte, og at de er fyldestgørende, og det skulle normalt ikke nødvendigvis udgifter til sagkyndig bistand.

Nu har Fremskridtspartiet vel nok nærmest tænkt på de selvstændige erhvervsdrivendes forhold, da partiet besluttede at fremsætte dette forslag på ny, og det er da også rigtigt, at denne gruppe af skattepligtige personer ofte vil være nødt til at søge sagkyndig bistand til udfyldelse af selvangivelsen. På den anden side har regeringen fremsat forslag om skattelettelse for virksomhederne, som forhåbentlig snart bliver vedtaget, og dette sammenholdt med mit overordnede ønske om at begrænse antallet af skatteregler får mig til at afvise det foreliggende forslag.

Jeg vil faktisk meget hellere arbejde for en holdningsbearbejdning af skatteadministrationen, sådan at den bevarer et permanent højt niveau af imødekommelse og hjælpsomhed over for borgerne, således at udgifter til professionel bistand bliver overflødige for langt de fleste skatteydere.

Jeg mener også, at det er mere frugtbart at arbejde for en forenkling af skattereglerne end for en udbygning af skattereglerne.

Jeg minder i øvrigt om, at firkløverregeringen i begyndelsen af 1980'erne stillede sig positivt over for et forslag om adgang til at fratække udgifter til sagkyndig bistand i forbindelse med skattesager. Det er noget ganske andet og mere snævert end det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet. I den skikkelse, forslaget har her, kan regeringen ikke støtte det.

Pia Gjellerup (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Lone Møller, er forhindret i at deltage i dagens møde, skal jeg på Socialdemokratiets vegne ganske kort give Socialdemokratiets melding til det af Fremskridtspartiet her fremsatte beslutningsforslag.

Vi mener ikke, at der er grundlag for at indføre et sådant fradrag, som Fremskridtspartiet foreslår. Vi håber derimod, at det bliver muligt at få skabt forbedringer i selvangivelsessystemet, sådan at vi i løbet af en kort årrække får lavet en egentlig fortrykt selvangivelse, uden at vi har det ene og det andet system først, og at vi der-

ved for den meget store gruppe skatteydere får gennemført et system, som er forståeligt for langt de fleste skatteydere.

Tilbage er der de skatteydere, der vil betjene sig af en række særregler i skattesystemet, men disse særregler er typisk møntet på erhvervsdrift, og i den sammenhæng ser vi ikke nogen anledning til at indføre et fradrag for sagkyndig bistand i forbindelse med udfyldelse af selvangivelse.

Med disse bemærkninger kan jeg sige konkluderende, at Socialdemokratiet afviser beslutningsforslaget.

Åagaard (KF):

Vi kan i Det Konservative Folkeparti være enige med Fremskridtspartiet i, at en styrkelse af borgernes retsstilling over for administrationen kun kan være et positivt mål.

Men vi er derimod ikke enige i, at det vil være en god idé at indføre nye fradrag. Jeg mener, som ministeren også var inde på, at det, det drejer sig om, er, at vi koncentrerer arbejdet om fortsat at få vort skattesystem forenklet, gjort så overskueligt og forståeligt som overhovedet muligt. Og i den forbindelse mener jeg altså også, at der er sket fremskridt, siden vi sidst behandlede forslaget i 1987.

Jeg er ligeledes enig med ministeren i, at det i høj grad drejer sig om, at vi får et så godt serviceapparat i vore skatteforvaltninger som overhovedet muligt. Jeg mener også, at der her er sket en væsentlig forbedring op igennem årene, og jeg mener yderligere, at de, der er meget interesseret i at sætte sig ind i systemets mysterier, også på bibliotekerne i dag kan hente vældig god bistand igennem de mange installationer af terminaler, man her har ofret på det alter.

Med disse bemærkninger skal jeg afvise vor medvirken til dette forslag.

Peter Brixtofte (V):

Selv om hr. Glistrup ikke længere er medlem af Folketinget, kan man jo godt se, at nogle af formuleringerne stadig væk lever videre. Dette beslutningsforslag indledes med følgende ordlyd:

»Skattereformen har betydet et vildnis af regler og spidsfindigheder, som efterlader den person, der skal betale, skatteyderen, i en tranecalignende tilstand.«

[Peter Brixtofte]

Der er ikke nogen tvivl om, at skattesystemet er utrolig indviklet, og at der er mange ting, der er vanskelige at finde ud af. Det er måske derfor ikke så underligt, at mange mennesker er tilbøjelige til at give op, når de skal finde ud af, hvordan de skal udfylde deres selvangivelse og i nogle situationer må bede om sagkyndig bistand.

Så er der to veje, man kan gå: Enten kan man sige: Vi vil forenkle vort skattesystem, sådan at almindelige mennesker en dag selv kan finde ud af, hvordan selvangivelsen skal laves. Den anden vej er nærmest at give op og sige: Nu må alle have lov til at ansætte en revisor til at gøre det og så trække udgifterne fra.

Vi har egentlig sympati for, at man, indtil vi når til det tidspunkt, hvor det er blevet enkelt – der kan måske gå et par år – i den mellemliggende tid kunne få lov til at fratække udgifterne til revisorstøtte eller anden sagkyndig bistand.

Men vi mener ikke, at det at indføre flere fradrag er en forenkling i sig selv, endda tværtimod; vi skulle gerne af med nogle af disse fradrag, som netop gør skattesystemet indviklet.

Så selv om vi har sympati i Venstre for tankegangen, vil vi meget hellere komme skatteyderne til hjælp ved at gennemføre forenklinger i det kommende år, således at skatteborgerne med tiden også alle sammen er i stand til selv at udfylde deres selvangivelse.

Jens Thoft (SF):

Der var på SF's gruppemøde i morges særlig opmærksomhed omkring dette forslag. Som et medlem sagde: Jens, du er jo fuldstændig inhabil i denne sag, for du må have nogle oplagte erhvervsmæssige interesser i, at Fremskridtspartiets forslag bliver vedtaget, og revisorbranchen er jo ikke en branche, som i forvejen er lige ved at lide sultedøden.

Og det er jo da rigtigt nok – på branchens vegne skal jeg sige Fremskridtspartiets tak.

Men når jeg har gjort det, vil jeg fastslå firkanter og utvetydigt, at SF er imod forslaget. Desuden har Fremskridtspartiet altså ikke gjort sig nogen umage med at definere, hvad sagkyndig assistance betyder. Mange skattefolk vil hævde, at et utal af dem, der ernærer sig ved skatterådgivning, selv mangler elementært kendskab til skattelovgivningen. Dér synes jeg at der ligger et problem. Jeg synes også, der lig-

ger et klart problem i relation til fradraget for formueforvaltning, som blev afskaffet for et års tid siden. Også her er der en afgrænsning, som Fremskridtspartiet ikke har løst. Forslaget er ikke gennemtænkt. Men det er altså også en dårlig idé at indføre yderligere skattefradrag, og vel at mærke skattefradrag, som jo entydigt vil blive til fordel for de skatteydere, som forsøger at lave hummelejustreger i skattesystemet.

De, der laver dem, må selv betale for det. Sådan er det. For hvis man undgår at lave hummelejustreger i skattesystemet, er det jo ikke specielt indviklet. Men det er rigtigt, at hvis man har anparter osv., begynder det at blive bøvl.

Jeg tror ikke – og det være sagt til hr. Peter Brixtofte – at det er muligt at lave et meget enkelt skattesystem for dem, der vil forsøge at lave omgælder. Jeg er i hvert fald holdt op med at rejse rundt og sige, at det hele kan blive så enkelt. Det tror jeg ikke. Det kan blive enkelt for 70 eller 80 pct. af skatteyderne, men det kan ikke blive enkelt for de sidste 20 pct., for hvis vi ikke laver komplicerede regler, er det for let at omgå dem, og det er jo problemet.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan heller ikke støtte det foreliggende forslag. Vi har især hæftet os ved bemærkningerne til forslaget, hvor der står, at selvangivelsen hensætter skatteyderne i en trancelignende tilstand. Det lyder jo ret forfærdeligt, at hele landets skatteyderbefolkning ved selvangivelsestid skulle sidde i en trancelignende tilstand og med ført søvngængerhånd skrive under på selvangivelsen, medmindre man får en eller anden skatteekspert til at føre hånden for sig, så man kan skrive de rigtige tal.

Det er nævnt af flere tidligere ordførere – og jeg vil også gentage det – at et enkelt skattesystem har svært ved at virke retfærdigt; derfor er vort skattesystem efterhånden blevet meget kompliceret, uden at man dermed kan sige, at det virker særlig meget mere retfærdigt. Så der er måske noget, der tyder på, at vi med sindsro kunne forenkle det, fordi protesterne imod det stort set vil være uændrede, uanset hvor meget vi prøver at sige, at det bliver mere retfærdigt.

Som sagt, vi tror ikke, at dette her er vejen frem; det vil kun være til glæde for revisorerne, og hr. Jens Thoft har jo allerede beskrevet, hvordan det vil virke.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi kan heller ikke støtte det foreliggende forslag. Flere ordførere er kommet med gode argumenter imod det, og jeg har især hæftet mig ved, at det givetvis vil skabe øget beskæftigelse hos revisorer og hos advokater, som arbejder med disse spørgsmål. Jeg har imidlertid indtryk af, at der er rimelig god beskæftigelse i disse brancher, og jeg synes heller ikke, at vi herinde skal vedtage et forslag for at øge beskæftigelsen i en bestemt branche.

Ole Donner (FP):

Jeg har jo ikke haft det store held med mine forslag indtil nu, men der er jo lidt mere tilbage endnu, så jeg nærer stadig væk håb.

Men jeg synes alligevel, der var noget positivt i skatteministerens meldinger, idet skatteministeren gav udtryk for, at han gerne vil være med til at styrke retsstillingen, for det er jo også det, der ligger i dette forslag. Vi er selvfølgelig opmærksom på, at en hel del selvangivelser er blevet væsentlig lettere, men der er jo stadig væk en hel del lønmodtagere, der bliver betegnet i skattesystemet som tunge lønmodtagere, og de har altså virkelige problemer med at udfylde deres selvangivelser, og derfor mener vi i Fremskridtspartiet, at det ville være rimeligt, om de også havde et fradrag.

Skatteministeren henviste også til, at man nu kan få fradrag for udgifterne til at føre skattesager, og at dette kunne accepteres, fordi det er mere snævert. Jeg mener nu, som det også blev fremført, at når selvangivelserne er så lette at udfylde, som man mener de er, vil det også være begrænset, hvor mange der har brug for at få denne hjælp af sagkyndige.

Endvidere sagde ministeren, at man ikke kunne støtte forslaget i den foreliggende form. Jeg håber så, at ministeren selv vil fremsætte et forslag, der går i denne retning; det kan vi i hvert fald på forhånd give tilsagn om at ville være med til at støtte.

Den konservative ordfører, hr. Aagaard, var venlig i sine betragtninger i forhold til det, jeg har læst tidligere, men han havde alligevel en bemærkning om, at folk kunne gå på biblioteket. I den anledning vil jeg sige til hr. Aagaard, at det har de sandelig ikke tid til. Med de skatter, de skal betale, skal de ud at arbejde, og så må de håbe på, det ikke bliver for slemt.

Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, udtrykte en del sympati, men hæftede sig i øvrigt ved bemærkningerne til forslaget, og dem var fru Elisabeth Arnold også inde på med sit citat om den trancelignende tilstand. Jeg må erkende, at nogle af disse udtryk er genbrugssætninger, men den opmærksomme skatteordfører vil have bemærket både i dette og andre af forslagene, at der er blevet luget lidt ud i måden at formulere sig på, og hvis fru Elisabeth Arnold og hr. Peter Brixtofte ikke kom længere på grund af ordet trancelignende, vil jeg gerne have lov til at citere fra det næste afsnit af bemærkningerne, som delvis er mine egne ord, hvor der står:

»Revisorer, skatteeksperter og øvrige personer med forstand på skattesystemer har næsten samstemmende sagt, at systemet er umuligt for almindelige skatteydere at finde ud af.«

Det mener jeg i hvert fald er rimeligt dækkende.

Hr. Jens Thoft fra SF gjorde nogle bemærkninger om sin habilitet i gruppen. Jeg kan godt forstå, at hr. Jens Thoft har været inhabil i gruppens behandling af dette forslag, for med ordet sagkyndig mener vi præcis mennesker som f.eks. hr. Jens Thoft.

Hr. Jens Thoft talte også om, at der er nogle, der foretager hummelejstreger, og det er jo rigtigt, men det er nu ikke dem, vi specielt har tænkt på, for de kan rigelig godt finde ud af det selv, så det var ikke lige præcis dem.

Jeg beklager altså, at der ikke er flertal for at give dette fradrag til skatteyderne.

Skatteministeren henviser igen til virksomhedsskatteordningen. Jeg ved, at skatteministeren på et tidligere tidspunkt har været inde på at forenkle reglerne om virksomhedsskatteordningen, og jeg håber, at ministeren vil tage det op og se, om vi virkelig kan forenkle virksomhedsskatteordningen, så de sidste kan komme med på den ordning. Det vil løse nogle af disse problemer.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil blot sige til Fremskridtspartiets ordfører, at Centrum-Demokraterne egentlig er meget enige i de intentioner, der er i dette forslag. Til trods for at selvangivelserne bliver enklere og enklere, må vi erkende, at der er nogle personer i dette land, der har brug for hjælp til ejendomsskema og de forskellige dele af selvangivelsen.

[Bente Juncker]

Vi vil meget gerne være med til at kigge på det. Vi synes dog, det er lidt voldsomt, at man tager hele personkredsen af skatteydere med. Vi kunne tænke os i udvalget at se på, om man kunne finde en eller anden afgrænsning af det.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg takker fru Bente Juncker for de positive bemærkninger. Vi vil selvfølgelig gerne være med til at se på, om der skal ske en afgrænsning af den personkreds, vi her taler om.

Jeg vil appellere til fru Bente Juncker og CD om at være med til at forsøge at lægge pres på skatteministeren, sådan at skatteministeren vil være med til at forenkle virksomhedsskatteordningen, som ministeren altid taler så rosende om. Jeg ved, at ministeren har nogle tanker om at forenkle den, og jeg håber, at CD vil være med til at lægge pres på ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret aktieavancebeskatning.

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 7/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Forslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen med henblik på vedtagelse i folke-

tingsåret 1990-91 at fremsætte lovforslag om ændring af aktieavancebeskatningen efter følgende retningslinier:

For det første skal den nuværende beskatning ved afståelse inden 3 års besiddelsestid opretholdes uændret.

For det andet skal de nuværende regler om beskatning ved afståelse af næringsaktier opretholdes uændret.

For det tredje skal der indføres en generel beskatning ud over et årligt bundfradrag for alle avancer på aktier ejet mere end 3 år.

For det fjerde skal de gældende regler om beskatning af avance på aktier i hovedaktionærskaber ved afståelse efter 3 år ophæves. Hovedaktionærstatus skal dog fortsat have betydning med hensyn til tabsfradrag og formueskattelempelse.

Den nye lovgivning skal ifølge forslaget træde i kraft senest den 1. januar 1992.

Socialdemokratiet angiver som formål med forslaget at afbøde spændet mellem selskabskatteprocenten og skatteprocenten for indkomst, der er oppebåret af personer, idet man finder det uholdbart, at såkaldt skatteplanlægning gør det muligt at opnå skattefrihed ved salg af aktier eller ved likvidation af selskabet efter 3 års ejertid.

Efter den model, der er stillet op, skal alle aktionærer anvende lagerprincippet på aktier, de har ejet i mere end 3 år. Den beregnede skat på 30 pct. skal indgå på en samlet konto for beregnet skat, hvor saldoen skal betales, i takt med at aktierne afhændes. Skattesaldoen foreslås nedsat med et årligt bundfradrag på 3.000 kr., svarende til at der kan oppebæres skattefrie avancer på op til 10.000 kr.

Denne model indebærer, at der for en stor del af skatteyderne hvert eneste år skal opgøres en avance, de ikke har oppebåret, og beregnes en skat, de ikke skal betale. I perioder med kursfald skal stort set samtlige aktionærer have beregnet negativ skat til modregning i senere års beregnede skatter. Og modellen giver anledning til, at aktionærerne kan komme til at betale skat af avancer, de ikke har haft.

Sammenfattende må jeg konkludere, at den foreslåede avancebeskatning vil virke tilfældigt, vil være uforståelig for langt de fleste skatteydere og vil indebære uantagelige administrative virkninger for såvel skattemyndighederne som for borgerne. Hertil kommer, at et